

Опісля Дня медичного працівника

Відшуміло свято

З нагоди Дня медичного працівника 15 червня у Національному академічному українському драматичному театрі імені Марії Заньковецької відбулись урочисті заходи.

– Хочу подякувати кожному з вас за жертвну працю і відданість професії. За те, що вдень та вночі ви тримаєте руку на пульсі кожного мешканця нашої області. Радите, допомагаєте, консультуєте, рятуєте життя. Велика подяка тим людям, тим нашим колегам, які сьогодні у бригадах «швидкої» допомоги, операційних, пологових стаціонарах, у фельдшерсько-акушерських пунктах допомагають, попри все і незважаючи ні на що. Ви є гордістю не лише нашої Львівщини, але й усієї нашої держави. У цей день хочу від усіх медиків подякувати керівництву області за великі зусилля, яких вони докладають до розвитку галузі. У нас дуже багато роботи і тільки спільно ми зможемо змінити ситуацію на краще, – такими словами розпочала урочистості директор департаменту охорони здоров'я ЛОДА Ірина Микичак.

Вітав медиків із професійним святом і голова Львівської облдержадміністрації Олег Синютка:

– У професійності лікарів Львівщини немає сумніву. Ваші погляди на життя, ваш інтелект та переконання сьогодні дуже потрібні людям. Ви – символи професії, моральних чеснот та майбутнього України. Сьогодні на медиків Львівщини дивиться вся країна, адже такого осередку науки, яким є наш медичний університет, немає жодна інша область. Такої кількості видатних імен у галузі охорони здоров'я немає жоден інший регіон. Дякую вам за те, що ви є і за вашу нелегку працю.

Указом Президента України Петра Порошенка за багаторічну сумлінну працю, високий професіоналізм, вагомий особистий внесок у розвиток медичної галузі та надання кваліфікованої медичної допомоги дитячому населенню почесне звання «Заслужений лікар України» присвоїли завідувачу педіатричного відділення Західноукраїнського спеціалізованого дитячого медичного центру

Яремі Возниці. Також почесні грамоти та подяки облдержадміністрації отримали кращі працівники медичної галузі області.

Відзнакою «За жертвну працю» нагородили колективи Львівської обласної дитячої клінічної лікарні «ОХМАТДИТ», Львівського обласного кардіологічного центру, Львівської обласної інфекційної лікарні та Пустомитівської центральної районної лікарні.

До привітань долучились голова Львівської обласної ради Олександр Ганущин, міський голова Львова Андрій Садовий, ректор Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького, член-кореспондент НАМН України, академік, професор, доктор фармацевтичних наук Борис Зіменковський, народний депутат Верховної Ради України VIII скликання Оксана Юринець, голова УЛТ у Львові Олег Дуда та учасники бойових дій.

Урочистості завершилися музичними виступами медичних працівників та студентів. Також в рамках святкування відбувся благодійний аукціон. Напередодні медики Львівщини малювали ангелів на гонтах, це й стало лотами аукціону. Кошти виручені від продажу передали на лікування Лілії Ляшевської, дружини українського військового.

З великої літери

Послані Богом рятувати людей

Коли людина пройде якийсь, відносно тривалий шлях у своєму житті, лише тоді переконається, що більшість тих стежинок-доріжок подолали завдяки... комусь. Як виявляється, – все у цьому світі переплетене, пов'язане, споріднене. В іншому разі, не вдалося б і найменшій часточці того шляху пройти, якби не ДОБРИ ЛЮДИ. Завдяки їм, їх самопожертві, відданості найкращим рисам духовних і душевних цінностей та найвищій мірі людяності.

Особливо, коли мова заходить про лікарів. Без них же нам – аж ніяк. В Україні – час реформ цієї найбільш чутливої галузі, без якої ніхто не обходиться. І на яку, з власних спостережень, особливо в останній час, найбільше нарікань. Десять – справедливих, а десять і не зовсім.

Сучасна людина радикально відрізняється від тієї, котра жила і діяла в 20-му сторіччі. Радикально! Тоді кожен індивідуум був підпорядкований державному ладу, ідеології, встановленому порядку, який ніхто не мав права змінити, чи відмінити. Всілякі ініціативи мали бути схвалені та узгоджені з державою. Людяність – також.

Сучасник – позбавлений будь-якої «опіки». Він самостійний, повністю підвладний своїм рисам характеру, своїй природі, своєму генному походженню. Він експресивний, рішучий, вимогливий, в більшості до інших, оминаючи себе, не завжди адекватний... Коли усвідомлює себе суспільною одиницею – хоче мати все і відразу. Рідко рахується з рекомендаціями та настановами... Якщо чесно – майже ніколи. Хворіє – так само. Але миттєво хоче бути здоровим! Для сучасника не існує авторитетів, прикладів, наставників. Він сприймає світ так, як його розуміє сам, навіть займаючи відповідальну посаду. В тому числі, працюючи лікарем.

Але дякуймо Богу, радіймо, милі мої читачі, що такі є виключення з житейських правил, є винятки серед сучасного загалу, котрий творить цей непростий світ, що є ті, хто збагачує його добром, людською увагою, теплом рук та душі своєї, відданістю найгуманнішому призначенню – професії ЛІКАРЯ З ВЕЛИКОЇ ЛІТЕРИ.

Вона в майже паралізованому стані потрапила в нейрохірургічне відділення Львівської міської комунальної лікарні швидкої допомоги за рекомендацією невропатолога 3-ї

поліклініки Юрія Романовича Стеців, котрий миттєво встановив діагноз, після декількох років «бадання та гадання» іншими, що ж воно за біда... і став тим першим Ангелом-хоронителем у цій надто складній епопеї боротьби за перемогу над підступною хворобою. Він заслуговує на окрему Оду Лікаря. Ніби по рятівній естафеті, Юрій Романович передав хвору в надійні руки своєму колезі, нейрохірургу, для подальшої лікарняної історії, котру пацієнтка мала пройти... Відомо, що у лікарняних відділеннях медичним обслуговуючим персоналом працюють жіночки з уже деяким життєвим досвідом, або тендітні дівчатка, котрі, ні одні, ні другі не в змозі переносити, піднімати, класи на візкі хворих, які в декілька раз перевищують їх вагою... А пацієнтка на лежала саме до таких. Хірург без роздумів і вагань, делікатно перепросивши пацієнтку, підняв її перед собою і поклав на візок.

Далі була його ж... 6-ти годинна операція. Після якої він знову власноруч «передислокував» пацієнтку на ліжку, спільно з анестезіологом спланувавши подальшу, нелегку роботу. Майже через кожну годину перевіряв стан хворої. А коли вона вже могла чути і спілкуватись, сказав: «Все добре. Доведеться потерпіти дещо. Але з швидким часом вам ставатиме краще. Ще трішки». Ці слова – Божа Ласка. Втілення Віри і Надії, що вдасться подолати важку недугу, при майже нерухомому стані. Пізно ввечері, далеко поза свій робочий час, зайшов у палату і приніс обезболюючі препарати, щоб хвора мала змогу спати вночі. Як згодом виявиться, він приносив свої ліки, котрі друзі йому привезли з Німеччини. Коли читач прочитає це, відразу вигукне: «О! Зплатили круто! Тому й так відноситься». Люди! Ні! Ні! Ні! НЕ ГРІШІТЬ! Я не буду перевантажувати свою розповідь

От Вам і яблуко від яблунки... Генна інженерія в дії. Ця увага та повага до немічної людини, зацікавленість лікаря довести свою перемогу над хворобою, надавали сили і з кожним часом збільшували шанси на одужання. Добре слово – творить добро. Це не замінімі ліки. Цей лікар нагороджений найвищою Господньою Нагородою – СПІВЧУТТЯМ ТА ЗАЦІКАВЛЕНІСТЮ, ЩОБ ЛЮДИНА ПЕРЕМОГЛА НЕДУГУ. Щоб знайшла за ЙОГО допомогою нові сили, терпіння і впевненість, що її вилікують, вона буде ходити, БУДЕ ЖИТИ. Як це важливо – переконати хворого, що він сильний, що йому вдасться подолати цей бар'єр! «А лікар сказав!» – стало кредом в подальшому процесі повернення до здоров'я в цій родині. Скільки було ще потім, вже після лікарні, питань, звертань за порадами, неофіційних консультацій, коли виникали складнощі... Одному Богу відомо. І кожного разу знаходилась підтримка, оптимістичне запевнення, обнадійливі, добрі слова, кваліфіковані поради та рекомендації.

Шановні читачі! Цей лікар: кандидат медичних наук – ДЯКІВ ВОЛОДИМИР ВАСИЛЬОВИЧ.

Прошло вже кілька літ. Хвора встала на власні ноги. Обидва лікарі давно, предано й забули про того пацієнта. У кожного з них, кожен ДЕНЬ ТАКИЙ – СЛУЖИТИ ЛЮДИНІ, бути насторожі найціннішого – людського життя. А люди пам'ятають ПРО НИХ. Несуть в душах та серцях своїх, через подаровані БОГОМ І НИМИ, роки, ІХ ПРАЦЮ, ІХ ЛЮДЯНІСТЬ, ІХ ВИСОКУ МОРАЛЬ.

Низький уклін Вам, Володимире Васильовичу та Юрію Романовичу. Хай Божа Благодать, Найвищі Щедроті Господні будуть по всяк час з Вами та Вашими Родинами.

З Повагою Євген ЛЕВЧУК

Вітаємо!

За значний особистий внесок у розвиток вітчизняної системи охорони здоров'я, надання кваліфікованої медичної допомоги та високу професійну майстерність та з нагоди Дня медичного працівника Указом Президента України

нагороджено орденом «За заслуги» III ступеня:

БЕЗРУКОВА Віктора Андрійовича – лікаря, директора державного підприємства «Санаторій «Моршинський», члена Світової федерації українських лікарських товариств;

присвоєно почесне звання: «Заслужений лікар України»:

ВОЙТІВУ Юрію Ярославовичу – головному лікарю комунального закладу Старосамбірської районної ради «Старосамбірська центральна районна лікарня»

КЛЬОФІ Тарасу Григоровичу – заступникові начальника, начальнику медичної частини Військово-медичного клінічного центру Західного регіону Міністерства оборони України, полковнику медичної служби

МЕТКО Олександрі Степанівні – головному лікарю, лікарю загальної практики, сімейному лікарю амбулаторії загальної практики сімейної медицини с.Солонка Пустомитівського району

РОП'ЯКУ Володимирі Юліановичу – лікарю, сімейному лікарю комунальної 1-ї міської поліклініки м. Львова

ЧЕРЕМІСІНІЙ Ірині Анатоліївні – лікарю відділення Пустомитівської центральної районної лікарні.

За значний особистий внесок у державне будівництво, соціально-економічний, науково-технічний, культурно-освітній розвиток України, вагомих трудових здобутків та високий професіоналізм з нагоди Дня Конституції України Указом Президента України

присвоєно почесне звання «Заслужений лікар України»:

ФЕЦИЧУ Тарасу Григоровичу – завідувачеві кафедри Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького.